

# Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Τρίτην, 3<sup>η</sup>/16<sup>η</sup> Νοεμβρίου 2010, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου πρωτίστως εἰς τὴν πόλιν τῆς Λύδδης, ἡ ὁποία ἀπὸ τό ὄνομά του ὠνομάσθη καί Γεωργιούπολις.

Ἡ Λύδδα εἶναι γνωστή ὡς ἀρχαία ἐλληνική καί ἐλληνιστική πόλις καί μέ τό ὄνομα Διόσπολις, ἐπειδὴ ἦτο ἓν ἐκ τῶν κέντρων λατρείας τοῦ Διός. Ἡ Λύδδα ἀναφέρεται καί εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ὡς πόλις ἱεραποστολῆς τῶν ἀποστόλων μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Εἰς τὴν Λύδδαν ἐθεράπευσεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ τὸν παράλυτον Αἰνέαν. (Πράξ. 9,33-35). Ἐκ τῆς Λύδδης ἐξεκίνησεν ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καί ἦλθεν εἰς τὴν Ἰόππην, ὅπου ἀνέστησε τὴν ἐλεήμονα Ταβιθά. (Πράξ. 9, 36-42).

Ὁ σπόρος τοῦ Εὐαγγελίου, σπαρεῖς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων εἰς τὴν Λύδδαν, ἔφερε καρπούς, χριστιανούς πιστεύσαντας, οἱ ὁποῖοι ἐσχημάτισαν τὴν ἐν Λύδδῃ οὖσαν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ χριστιανοὶ τῆς πρωτοχριστιανικῆς αὐτῆς Κοινότητος ἐδέχθησαν τό ἱερόν λείψانون τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὁ ὁποῖος εἴλκε τὴν καταγωγὴν ἐκ πατρός μέν ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν, ἐκ μητρός δέ ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην καί ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ τό μαρτύριόν του εἰς τὴν Ρώμην ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τό 305 μ.Χ., εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν ὑπηρέτην του νά μεταφέρῃ αὐτό εἰς τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του.

Οἱ χριστιανοὶ τῆς Λύδδης ἐνεταφίασαν τό σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν καί προσέφεραν εἰς αὐτόν τὰς νενομισμένας διὰ τοὺς μάρτυρας τιμάς εἰς μικρὸν εὐκτήριον οἶκον αὐτῶν.

Ὅτε, θεία οἰκονομία, ἦλθεν ὁ καιρὸς καί ἔλαμψεν ἡ εὐσέβεια ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου τό 312 μ.Χ. καί ἐν συνεχείᾳ τούτου ἦλθεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἁγία Ἑλένη εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν τό 326 μ. Χ. καί ἀνήγειρε τὸν Πανίερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καί τὴν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθελέμ καί ἄλλους ναοὺς εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Τότε, τῇ αἰτήσῃ τῶν χριστιανῶν τῆς Λύδδης, ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῆ ναὸν ὑπεράνω τοῦ τάφου, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐνταφιασθῇ ὁ Ἅγιος Γεώργιος.

Ὁ Ναὸς αὐτός, ἐγκαινιασθεὶς, παρέμεινεν ἔκτοτε ὁ καθεδρικός Ναὸς τῆς Λύδδης, συγκαταλεγόμενος μετὰ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, χρησιμοποιοθεὶς ἀπὸ τοῦ 638 μ.Χ., ὡς καί κτιριακῶς ἐμφαίνεται, κατὰ τό ἥμισυ αὐτοῦ ὡς τέμενος.

Ὁ ναὸς οὗτος, ἱερόν προσκύνημα καί Ἱερά Μονή τοῦ Πατριαρχείου ἄχρι καί τῆς σήμερον, μέ ἱερομόναχον Ἀγιοταφίτην καθηγούμενον, ἀποτελεῖ καί τὸν ἐνοριακὸν Ναὸν τῆς ἐν Λύδδῃ Ἑλληνορθόδοξου ἀραβοφώνου Κοινότητος, ἀριθμούσης περὶ τὰς

3.000 χιλιάδας μέλη.

Πρός τό ιερόν τοῦτο προσκύνημα κατηνύνηθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' μετά συνοδείας τήν πρωίαν τῆς 3<sup>ης</sup> / 16<sup>ης</sup> Νοεμβρίου 2010 διά τήν ἑορτήν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καί τῆς μνήμης τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ἱερωτάτου ναοῦ αὐτοῦ.

Φθάσας εἰς τήν πόλιν τῆς Λύδης ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά συνοδείας Ἀρχιερέων καί Ἱερέων, προῦπαντήθη ὑπό τῶν Ὁρθοδόξων Προσκόπων τῆς πόλεως, τῇ τιμητικῇ προπορεύσει καί ἐν ἐκτελέσει μουσικῆς τῶν ὁποίων, κατηνύνηθη πρός τόν ιερόν ναόν.

Φθάσας πρό τοῦ ναοῦ καί ἐνδυθείς μανδύαν, εἰσώδευσε, κατελθών καί προσκυνήσας εἰς τόν τάφον τοῦ Ἀγίου ἐν τῷ ὑπογείῳ παρεκκλησίῳ καί ἀκολουθῶς εὐλογήσας τά συνωστιζόμενα πλήθη τῶν πιστῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλά καί ἄλλων ὁμολογιῶν καί Μουσουλμάνων, ἤρξατο τῶν Καταβασίων.

Τῶν πιστῶν ἐν εὐλαβείᾳ ἀλλά καί φωνασκίᾳ, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ, εἰσερχομένων εἰς τόν ναόν, κατερχομένων καί προσκυνούντων εἰς τόν τάφον τοῦ Ἀγίου, ἐτελέσθη ἡ Θ. Λειτουργία, συλλειτουργούντων τοῦ Μακαριωτάτου τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν, καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί Ἱερομονάχων Ἀγιοταφитῶν καί ἐγγάμων ἱερέων Ἑλληνορθοδόξων ἀραβοφώνων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό Ἰσραήλ καί εἰς τās κατεχομένας περιοχάς καί παρεπιδημούντων ἐκ τῶν Ἐκκλησιῶν Ρωσίας καί Ρουμανίας.

Εἰς τό Κοινωνικόν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον περί τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε. Τόν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τήν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας καί τήν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας. Ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς καί Τριάδος γεωργός δίκαιος ἀνεδείχθης. Πρέσβευε, δεόμεθα, ὑπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καί σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Εἰς τούς ἀνωτέρω λόγους τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας προβάλλεται μέ πᾶσαν δυνατήν ἀκρίβειαν ἡ μεγάλη καί ἐξέχουσα μεταξύ τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας καί μάλιστα μεταξύ τῶν μαρτύρων αὐτῆς προσωπικότης τοῦ σήμερον τιμωμένου Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγκαινίων τοῦ φερωνύμου αὐτοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ναοῦ εἰς αὐτήν ταύτην τήν ἀρχαίαν καί βιβλικήν πόλιν Λύδαν, τήν πατρίδα τῆς μητρός αὐτοῦ Πολυχρονίας τῆς μάρτυρος.

Τό μαρτύριον τοῦ Γεωργίου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θά ἀποτελέσῃ τήν ἀπαρχήν τῆς ἐκριζώσεως τῆς ἐκ τῆς διαβολικῆς πλάνης τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων χερσωθείσης γῆς διά τῆς ὑπό τοῦ Γεωργίου καταφυτεύσεως τοῦ κλίματος τῆς χριστιανικῆς πίστεως, δηλονότι τῆς σωζούσης ἀληθείας τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ.

Τοῦτο δέ συνέβη ἐν τόπῳ καί χρόνῳ, ὅτε σκληροὶ Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες αἱματοκύλησαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀπεγνωσμένην προσπάθειάν των νά ἐπιβάλλουν τὴν ἐθελοθρησκείαν αὐτῶν. Τοιοῦτος ὑπῆρξεν καί ὁ Ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ Διοκλητιανός (284-305 μ.Χ.), ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη, ἔδρασε καί ἐμαρτύρησεν ὁ Ἅγιος Γεώργιος. Ἡ βασιλεία δέ τοῦ Διοκλητιανοῦ παρέμεινεν εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν διὰ τοὺς φοβεροὺς διωγμούς της, ὡς ἡ «ἐποχὴ τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ».

Μάρτυρες ἀψευδεῖς τῆς διαχρονικῆς μαρτυρίας τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων μέ τό εὐσεβές αὐτῆς χριστεπώνυμον ποίμνιον. Τό ποίμνιον τῆς «πονεμένης Ῥωμηοσύνης», τῆς ὁποίας ὁ Μέγας Γεώργιος ἀνεδείχθη ὁ Ἅγιός της. Καί τοῦτο διότι ὁ Τροπαιοφόρος Γεώργιος, ὡς δοῦλος τῆς τελείας ἀγάπης, ὑπερασπιστής τῶν πτωχῶν, ἱατρός τῶν ἀσθενούντων, ὑπέρμαχος τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, προσέτι δέ ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός, «βλυστάνει ἰάματα τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς».

Πράγματι, ἀγαπητοί μου, ὁ Ἅγιος Γεώργιος βλυστάνει ἰάματα εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοῦ πιστεύοντος εἰς αὐτόν καί προσκυνοῦντας τά τίμια λείψανα αὐτοῦ. Ἰδού τί λέγει ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «ὡς ἥλιος ἔμψυχος τῇ σῇ ἀθλήσει φανείς, λειψάνων σου ὅλος λελαμπρυσμένος, τῇ τοῦ Πνεύματος [τοῦ Ἁγίου] αἴγλῃ, ἐκλάμπων τῇ οἰκουμένῃ ἱαμάτων ἀκτῖνας Γεώργιε μέγалаθλε, πιστῶν ἡ ἀντίληψις».

Ἐξ ἄλλου ὁ λόγος τῆς πανηγυρικῆς συνάξεώς μας εἰς τὴν τοῦ Γεωργίου πόλιν καί ἐπώνυμον Ναόν αὐτοῦ δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῆς μνήμης τῆς καταθέσεως τῶν ἱαματικῶν λειψάνων αὐτοῦ ἐν τῷ κενῷ αὐτοῦ τάφῳ. Καί, ναί μέν ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος, «θεσμῷ ἔδω φύσεως», δηλαδή ὑπέκυψε εἰς τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἀπέθανε καί ἐτάφη. Ὡς ἥλιος δέ ἔμψυχος ἀνατέλλει ἐκ τῆς γῆς διὰ τῶν λειψάνων του. Καί τοῦτο διότι ὁ πιστός μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλαμπρύνθη ὅλος, ὅχι μόνον εἰς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καί εἰς τό διαμελισμένον ὑπὸ φρικτῶν μαρτυρίων σῶμα αὐτοῦ, διὰ τῆς αἴγλης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Τροπαιοφόρος Γεώργιος ἀνατέλλει ὡς ἔμψυχος ἥλιος ὅχι μόνον κατὰ τρόπον ἠθικόν καί μεταφορικόν, ἀλλὰ καί κατὰ τρόπον φυσικόν καί ἐπαισθητόν. Καί τοῦτο διότι ἐπέτυχε τῆς θεώσεως αὐτοῦ. Ἡξιώθη δηλονότι τῆς κοινωνίας τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης καί τοῦ φωτός τῆς ἀληθινῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ θεώσαντος τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἡμῶν. «Σύμμορφος Υἱός ἐξ ἀγεννήτου Πατρός γεννηθείς πρό τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δέ αὐθις, διὰ τό ἀνθρώπινον ἐθέωσας», [Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν].

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν τοῦ ἀνθρωπίνου φυράματος θέωσιν ἐορτάζει καί πανηγυρίζει ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, οὗτινος ταῖς πρεσβείαις καί ἡμεῖς δεόμεθα ὑπὲρ καταλλαγῆς καί εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἐξαιρέτως δέ τῆς δοκιμαζομένης περιοχῆς ἡμῶν. Ἀμήν.

Μετά τόν θεῖον λόγον ἐν τῷ Κοινωνικῷ ὁ Μακαριώτατος καί οἱ ἱερεῖς μετέδωσαν τὴν θ. Κοινωνίαν εἰς τοὺς ἀθρόως προσελθόντας πιστούς.

Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν παρέστησαν οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι, ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Τελ Ἀβίβ κ. Κυριάκος Λουκάκης, ὁ Charges d' Affaires τῆς Σερβίας κ. Milutin Stanojevic καί ὁ Πρέσβυς τῆς Οὐκρανίας κ. Vakhtang Jaoshvili.

Μετά τήν Θ. Λειτουργίαν ήκολούθησε μικρά δεξίωσις ἀναψυχῆς εἰς τό ήγουμενεῖον ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, καθ' ήν καί ἀνεπέμφθη δέησις καί ἐψάλη ὁ Πατριαρχικός Πολυχρονισμός.

Ἐν συνεχείᾳ ή Α.Θ.Μ. μετά τῆς συνοδείας Αὐτοῦ κατηυθύνθη εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Κοινότητος διά τό ἐόρτιον γεῦμα.

Ἐνταῦθα ὑπεδέχθησαν τόν Μακαριώτατον οἱ Πρόσκοποι τοῦ Ἰσραήλ ὑπό τόν κ. Νεεμάν Σχάδε, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Λύδδας κ. Ἰλάν Χαράρη, τό Κοινοτικόν Συμβούλιον καί λαός.

Ὁ Μακαριώτατος παρεκάθισεν εἰς τό γεῦμα μετά τῆς συνοδείας Αὐτοῦ καί πολλῶν προσκεκλημένων, μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο οἱ προαναφερθέντες διπλωματικοί ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, Σερβίας καί Οὐκρανίας καί ὁ Δήμαρχος κ. Ἰλάν Χαράρη. Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τό μουσικόν συγκρότημα τῶν Προσκόπων ἀπέδωσεν μουσικά ἀποσπάσματα. ἤκολούθησε προσφώνησις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ὁδοντιάτρου κ. Γιοῦσεφ Χάνχαν, ἐκφράζοντος χαράν ἐπὶ τῇ συναντήσῃ πνευματικῶν τέκνων μετά πνευματικοῦ πατρός καί ζητοῦντος τήν συμπαράστασιν τοῦ Πατριαρχείου διά τήν λῆψιν βοηθημάτων παρά τῆς Ἰσραηλινῆς Κοινότητος διά τήν δημιουργίαν ἔργων, τά ὁποῖα θά συντελέσουν εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῆς Κοινότητος, κυρίως τήν προστασίαν τῆς νεότητος.

Οὗτος ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Λύδδης ἐκαλωσώρισε τούς προσκεκλημένους εἰς τό γεῦμα, τούς ὡς ἄνω διπλωματικούς ἀντιπροσώπους, τόν Δήμαρχον, τόν ἐκπρόσωπον τῆς Κοινότητος τῆς παρακειμένης πόλεως τῆς Ἰόππης κ. Qdes Gabi καί τόν ἐκπρόσωπον τῆς παρακειμένης πόλεως τῆς Ρέμλης -Ἀριμαθαίας κ. Μισιέλ καί τούς ἐκπροσώπους τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς πόλεως. Ὁ κ. Χάνχαν ἐζήτησε ἀπό τόν παρόντα Ἑλληνα Πρέσβυν νά θέσῃ εἰς τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν τό αἶτημα διά τήν ἐπαναχορήγησιν τῶν ἀπό ἔτους διακοπεισῶν ὑποτροφιῶν πρὸς τούς Ἑλληνορθόδοξους Παλαιστινίους τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁ Δήμαρχος κ. Ἰλάν Χαράρη ἐδεσμεύθη νά διαθέσῃ καί διά τήν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα Λύδδης ἐκ τοῦ ἤδη ἐγκριθέντος μεγάλου ποσοῦ διά βοήθειαν ἀναπτύξεως τῆς πόλεως τῆς Λύδδης παρά τῆς Ἰσραηλινῆς Κυβερνήσεως. Τάς προσφωνήσεις ἐπεσφράγισε διά προσφωνήσεως ὁ Μακαριώτατος. Κατακλείων τήν προσφώνησιν Αὐτοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσεν εἰς τόν Πρόεδρον κ. Γιοῦσεφ Χάνχαν προσφοράν 10.000 χιλιάδων USD \$ διά τās ἀνάγκας τῆς Κοινότητος Λύδδης καί μετάλλιον τῶν 1.500 ἐτῶν τοῦ Πατριαρχείου διά τόν ἐργαζόμενον μετά ζήλου ἐπὶ 25ετίαν εἰς τό Σῶμα τῶν Προσκόπων κ. Οὐαντήα Ἀμποῦ Μᾶνε.

Διά τούτων ἔλαβε τέλος ή ἐορτή τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, πολιούχου τῆς Λύδδης, ή ὁποία ἔγινεν αἰτία συγκεντρώσεως καί ἐπικοινωνίας οὐχί μόνον τῶν Ὁρθόδοξων πιστῶν ἀλλά καί πολλῶν ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Ἰουδαίων καί Μουσουλμάνων.

Ἡ ἐορτή τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ αὐτοῦ ἐν Λύδδῃ ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς εἰς τήν Λύδδαν, οὐχ ἥττον ὅμως ἐωρτάσθη καί εἰς τήν Ἱερουσαλήμ εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Νοσοκομείου εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν.

Ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν Ἑσπερινός ἀφ' ἐσπέρας καί Θ. Λειτουργία ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, προεξάρχοντος τοῦ ήγουμένου τῆς Ἀκκρης-Πτολεμαίδος Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου καί μετεχόντων μοναχῶν, μοναζουσῶν καί ὁμογενῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί

τῆς παροικίας τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἑωρτάσθη καί εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν τοῦ Μπετζαλλᾶ κειμένην μεταξύ Βηθλεέμ καί Χεβρώνος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου καί μετεχόντων τῶν πιστῶν τῶν πόλεων Βηθλεέμ, Χωρίου τῶν Ποιμένων καί Μπετζάλλας.

**Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.**

ngg\_shortcode\_0\_placeholder